

บทเรียนด้านการเรียนรู้ บทที่ 30 A

เรื่อง แผ่นดินไหว-สึนามิ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้นและความสามารถในการหารายได้อย่างพอเพียง
พัฒนาความสนใจและความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง
ริเริ่ม นำไปใช้ และบอกได้ถึงวิธีการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง

กลุ่มอายุ

6 – 8 ปี

หัวข้อหลัก:

การเตรียมตัวรับมือภัยธรรมชาติ

บทเรียน:

แผ่นดินไหว-สึนามิ

เวลาที่ใช้ในการสอน:

เนื้อหา 45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถอธิบายได้ว่าแผ่นดินไหว/สึนามิเกิดขึ้นได้อย่างไร
2. เด็กสามารถเขียนรายชื่อสิ่งของที่ต้องเตรียมไว้ใช้ยามฉุกเฉินเมื่อเกิดแผ่นดินไหว/สึนามิ
3. เด็กสามารถบอกได้ถึงวิธีปฏิบัติที่ปลอดภัยระหว่างเกิดแผ่นดินไหว/สึนามิ: หมอบ ป้อง เกาะ อธิษฐาน
4. แสดงให้ชั้นเรียนเห็นพฤติกรรมที่ปลอดภัยเมื่อเกิดแผ่นดินไหว

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. ลูกโป่งหรือถุงพลาสติก (ที่ไม่มีรู) สำหรับกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน
2. กระดาษ
3. ปากกาหรืออุปกรณ์การเขียนอื่นๆ
4. กระดาน
5. ชอล์ก

อุปกรณ์การสอนสำหรับกิจกรรมเสริม

1. ปากกาหรืออุปกรณ์การเขียนอื่นๆ
2. กระดาน
3. ชอล์ก

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม

1. อ่านเนื้อหาบทเรียนทั้งหมด
  - ทบทวนเรื่องโนอาห์ ที่อยู่ในปฐมกาล 6-9 (ข้อพระคัมภีร์อยู่ด้านท้ายบทเรียน)
2. รวบรวมอุปกรณ์ทั้งหมด
3. ลองดูว่าในชุมชนที่เราอยู่มีอุปกรณ์อะไรบ้างที่สามารถใช้ในยามฉุกเฉินเมื่อเกิดแผ่นดินไหว/สึนามิได้บ้าง อาจจะเป็นสิ่งต่อไปนี้ก็ได้ เช่น
  - กล้องปฐมพยาบาล พร้อมยาที่จำเป็น
  - อาหารสำเร็จรูป
  - น้ำดื่มสะอาดในขวดพลาสติก
  - เครื่องนอน
  - ไฟฉาย หรือตะเกียง
  - วิทยุที่ใช้ถ่าน ฯลฯ
4. เลือกวิธีแบ่งเด็กในห้องออกเป็นกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มมีเด็ก 5-7 คน
  - ให้แต่ละกลุ่มมีเด็กที่อ่านหนังสือคล่องอย่างน้อย 1 คน
  - อาจใช้วิธีแบ่งกลุ่มดังต่อไปนี้ได้ เช่น
    - ให้แต่ละกลุ่มมีเด็กที่มีวิธีการเรียนแตกต่างกันอยู่คนละคน
    - หรือให้จับกลุ่มตามแถวที่นั่งใกล้กันก็ได้
    - ฯลฯ
5. อธิษฐาน:
  - ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับโอกาสที่ได้ทำงานกับเด็กๆ ของพระองค์และขอการทรงนำในการสอนบทเรียนนี้
  - ขอพระเจ้าช่วยให้เด็กเข้าใจ:
    - ความรักและความห่วงใยของพระเจ้าที่มีต่อเราทุกคน
    - พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้างและรู้จักเราแม้กระทั่งรายละเอียดที่เล็กน้อยที่สุดในชีวิตของเรา
    - เราสามารถพูดคุยกับพระเจ้าได้ทุกเวลา ทั้งกลางวันและกลางคืน
  - สรรเสริญพระเจ้าสำหรับสิ่งที่ทรงกระทำและจะทำต่อไปในชีวิตและหัวใจของเด็กนักเรียนด้วย

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ชูถุงพลาสติกหรือลูกโป่งที่เตรียมไว้ขึ้นมาให้เด็กดู

- เป่าลมเข้าไปในถุงพลาสติก/ลูกโป่ง แล้วใช้นิ้วกำปากถุงพลาสติก/ลูกโป่งไว้เพื่อไม่ให้ลมออกมา
- ถามว่า : เด็กๆ คิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าครูเป่าลมเข้าไปในถุงพลาสติก/ลูกโป่งไปเรื่อยๆ ?
(คำตอบอาจเป็น: ถุงพลาสติก/ลูกโป่งจะระเบิด หรือแตก ฯลฯ)

- ให้ครูเป่าถุงพลาสติก/ลูกโป่งต่อจนกระทั่งถุงพลาสติก/ลูกโป่งแตกหรือเป่าต่อไม่ได้
- หรือถ้าถุงพลาสติก/ลูกโป่งไม่ยอมแตก ให้ครูใช้มือตบถุงพลาสติก/ลูกโป่งให้แตกเพื่อให้เกิดเสียงดัง
- ถามว่า : กิจกรรมนี้ทำให้เด็กๆ คิดถึงสิ่งไหนในธรรมชาติบ้างไหม? ให้เด็กตอบ
- ถามว่า : เวลาไหนที่โลกของเราจะส่งเสียงดังกระหึ่ม และระบายแรงดันที่สะสมไว้ออกมาอย่างฉับพลัน? เด็กๆ อาจตอบหลากหลายคำตอบเช่น ฟ้าแลบ ภูเขาไฟระเบิด คาดว่าน่าจะมีเด็กอย่างน้อยหนึ่งคนตอบว่า แผ่นดินไหว
- พูดว่า: กระบวนการที่ทำให้เกิดแผ่นดินไหวก็เหมือนกับถุงพลาสติก/ลูกโป่งที่อัดแน่นไปด้วยลม
  - o ใจกลางโลกมีแกนโลกที่ร้อนมากๆ อยู่ เมื่อแรงดันที่เกิดจากความร้อนนี้สะสมเพิ่มมากขึ้นก็จะทำให้แกนโลกไปดันเปลือกโลกให้เคลื่อนที่ไปในทิศทางต่างๆ
  - o ด้วยแรงเคลื่อนนี้ทำให้ชั้นเปลือกโลกเคลื่อนชนกัน เสียดสีกัน หรือแยกออกจากกัน จึงเป็นสาเหตุให้เกิดแผ่นดินไหว
  - o การเกิดแผ่นดินไหวก็เหมือนกับถุงพลาสติก/ลูกโป่งที่อัดแน่นด้วยลม เมื่อมีแรงดันมากเข้าโลกก็จำเป็นต้องปลดปล่อยแรงดันออกมา ซึ่งบ่อยครั้งที่ออกมาในรูปแบบของแผ่นดินไหว และภูเขาไฟระเบิด

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ครูถามว่า : เกิดอะไรขึ้นต่อโลกบ้างระหว่างที่เกิดแผ่นดินไหว? ให้เด็กตอบ

(คำตอบอาจเป็น : พื้นโลกสั่นสะเทือน, ทุกสิ่งเขย่าไปหมดและส่งเสียงดัง ฯลฯ)

ครูถามว่า: ขณะที่เราเปลือกโลกเคลื่อน บ้านเรือนและผู้คนจะเป็นอย่างไร? ให้เด็กตอบ

(คำตอบอาจเป็น: ของอาจตกใส่เราทำให้เราบาดเจ็บ, ตึกอาจถล่ม, ฯลฯ ถ้าพื้นที่ของโครงการอยู่ตามชายฝั่งทะเล ก็ตอบเพิ่มเติมได้ว่าอาจจะมีสึนามิซึ่งทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลันได้ชั่วคราว)

ครูพูดว่า : เราจะมาฝึกซ้อมวิธีหลบภัยหากเกิดแผ่นดินไหว ถ้าครูพูดว่า เตรียมตัว ให้เด็กๆ ลูกขึ้นเดินไปรอบๆ ห้อง แต่ห้ามส่งเสียงดังเพราะเด็กจะไม่ได้ยินเสียงครู

- พอครูพูดว่า “แผ่นดินไหว” ให้เด็กๆ สมมุติว่าเกิดแผ่นดินไหว และรีบหาที่ซ่อนที่ปลอดภัยอย่างรวดเร็วและเงียบที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อซ่อนตัวแล้วให้ใช้แขนป้องกันไว้แบบนี้ (ท่าทำเอาแขนปิดตาให้เด็กดู)
- ก่อนจะเริ่ม ให้ทุกคนมองไปรอบๆ ห้องและดูว่ามีที่ไหนที่ปลอดภัยให้ซ่อนได้บ้าง เด็กๆ พร้อมรึยัง? เริ่มเดินรอบๆ ห้องได้
- พอเด็กทุกคนลุกขึ้นและเดินไปรอบห้อง ให้ครูพูดว่า: แผ่นดินไหว!
- คอยดูเด็กและเตรียมให้คำแนะนำติชมเพื่อที่จะช่วยให้เด็กๆ เข้าใจว่าวิธีการของเขานั้นปลอดภัยหรือไม่ เช่น:
  - o “เด็กๆ ทุกคนหาที่ซ่อนตัวได้รวดเร็ว เงียบ และเป็นระเบียบเรียบร้อยดีมาก”
  - o “ส่วนใหญ่หาที่ปลอดภัยซ่อนตัวได้ แต่ครูเป็นห่วงวีระเพราะไปซ่อนอยู่ใกล้หน้าต่างเกินไป ครูกลัวว่ากิ้งก่าจะล้มใส่กระจกฟาดถูกศีรษะของวีระ วีระ เธอบอกครูได้ไหมว่ามีที่หลบที่อื่นอีกไหมที่ปลอดภัยกว่านี้?”

- “มานึกกับหัวใจแสดงความเป็นเพื่อนที่ช่วยเหลือกันได้ดีมาก ครูเห็นทั้งสองคนหลบอยู่ใต้โต๊ะด้วยกัน กอดกันแน่นเชียว”

• ถามว่า: พอเด็กๆ หาที่หลบที่ปลอดภัยได้แล้วเด็กๆ จะทำอะไรได้บ้าง? ช่วยให้เด็กๆ เข้าใจว่า

- พระเจ้าทรงอยู่กับเราเสมอ
- พระองค์ทะนุถนอมลูกของพระองค์ และพร้อมจะฟังคำอธิษฐานของเราเสมอ
- หนุนใจให้เด็กอธิษฐานขอกำลังใจ พระคุณ และสติปัญญาท่ามกลางภัยอันตราย

เล่นเกมนี้อีกครั้งสองครั้งจนเด็กๆ จำวิธีหาที่หลบภัยที่ถูกต้องได้ และไม่ลืมที่จะเอาแขนปิดตาไว้ ครูพูดว่า : นอกจากสิ่งที่เราควรปฏิบัติเวลาเกิดแผ่นดินไหว/สึนามิแล้ว เพื่อเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้า เราจึงควรมีของที่เตรียมไว้ใช้ในยามฉุกเฉินด้วย ดังนั้นเราจะแบ่งกลุ่มกัน ให้เด็กๆ ในกลุ่มช่วยกันเขียนรายชื่อสิ่งของที่คิดว่าน่าจะมีประโยชน์ระหว่างที่เกิด หรือหลังจากเกิดแผ่นดินไหว/สึนามิ พอเราเตรียมของตามนั้นเสร็จแล้ว เราจะเอาของพวกนั้นไปไว้ในที่ๆ ปลอดภัยเพื่อจะได้หยิบใช้ได้สะดวกรวดเร็ว เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน เช่นวางไว้ใกล้ประตูห้องเรียน เป็นต้น

- ก่อนจะเริ่ม ครูจะแบ่งเด็กๆ ออกเป็นกลุ่มๆ และแจกกระดาษเปล่ากับดินสอให้เด็กแต่ละคน
- ให้ทุกคนในกลุ่มช่วยกันคิดถึงสิ่งของจำเป็นที่จะใส่ไว้ในชุดอุปกรณ์/กล่องฉุกเฉินเมื่อเกิดแผ่นดินไหว/สึนามิ
- ให้คิดถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐานที่คนเราต้องใช้เพื่อความอยู่รอด
- ตอนนี้ ให้แต่ละกลุ่มเขียนรายชื่อสิ่งของไว้บนกระดาษของกลุ่มแผ่นเดียว
- กลุ่มไหนที่ได้รับกระดาษกับดินสอก็เริ่มเขียนได้เลย
  - บอกวิธีแบ่งกลุ่มให้เด็ก
  - แจกกระดาษกับดินสอให้เด็กแต่ละคน และกระดาษเปล่าอีกแผ่นสำหรับแต่ละกลุ่ม
  - ให้เวลาเด็กแต่ละกลุ่มเขียนรายชื่อสิ่งของ 10 นาที

ขณะที่เด็กช่วยกันคิดอยู่ ให้ครูเดินดูตามแต่ละกลุ่ม และถามคำถามนำเช่น

- “น้ำดื่มสะอาดจำเป็นไหมหลังจากที่เกิดแผ่นดินไหว?”
- “ถ้าไม่มีไฟฟ้า ตอนกลางคืนเราจะมองเห็นได้อย่างไร?”

เมื่อแต่ละกลุ่มเขียนเสร็จ ให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

พูดว่า: ครูจะขอให้แต่ละกลุ่มขึ้นมาพูดรายชื่อสิ่งที่ได้สำหรับชุดอุปกรณ์ฉุกเฉินเมื่อเกิดแผ่นดินไหว ขณะที่นักเรียนแต่ละกลุ่มขึ้นมาพูด ครูจะจดสิ่งที่นักเรียนพูดไว้บนกระดาน

เรียกเด็กกลุ่มแรกขึ้นมาพูดและจดสิ่งที่นักเรียนได้ไว้บนกระดาน จากนั้นก็ให้กลุ่มต่อไปขึ้นมาพูด ถ้าของชิ้นไหนที่มีเขียนไว้บนกระดานแล้ว ก็ใส่เครื่องหมายดอกจันไว้ด้านหน้าของชิ้นนั้น ถ้าของชิ้นไหนยังไม่มีก็ให้จดเพิ่ม ให้เด็กๆ อธิบายเหตุผลสั้นๆ ด้วยว่าทำไมถึงจะต้องใส่ของชิ้นนั้นไว้ในชุดอุปกรณ์ฉุกเฉินเมื่อเกิดแผ่นดินไหว/สึนามิ

เมื่อทุกกลุ่มออกมาพูดเสร็จแล้ว ครูพูดว่า: เด็กๆ ทุกคนช่วยกันทำงานและตัดสินใจร่วมกันได้ดีมาก เอาละเรามาดูรายชื่อสิ่งของทั้งหมดกัน ของชิ้นไหนที่เราส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าจำเป็นมากที่จะต้องใส่ไว้ในชุดอุปกรณ์ฉุกเฉินของเรา? ให้เด็กตอบ

- ถ้าของชิ้นไหนที่ทุกคนเห็นด้วยว่าจำเป็น ให้ครูวงกลมรอบชื่อของชิ้นนั้นบนกระดานไว้

- ถ้าครูกคิดว่าของชิ้นไหนไม่จำเป็นเท่าไร บอกนักเรียนทำนองที่ว่า “ครูรู้ว่าเราแต่ละคนอยากจะเอาของเล่นชิ้นโปรดไปด้วย แต่ถ้าเราจะเตรียมชุดอุปกรณ์ไว้ให้พร้อมเวลาฉุกเฉิน เราคงจะไม่ใส่ของเล่นไว้ในนั้น เพราะเราจะต้องใส่ของจำเป็นที่จะช่วยชีวิตคนให้ได้มากที่สุด” จากนั้นก็ลบของสิ่งนั้นออกจากรายชื่อ
- ตอนท้าย ครูอาจจะต้องตรวจดูและเพิ่มเติมของบางรายการที่เด็กไม่ได้ใส่ไว้ และเป็นสิ่งของที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่ของโครงการหรือชุมชน

ครูพูดว่า : วิธีที่จะจำข้อมูลสำคัญเพื่อไว้บอกคนอื่นต่อ ก็คือการจด ให้เด็กๆ แต่ละคนเขียนรายชื่อของพวกนี้ไว้บนกระดาษเปล่า เพื่อเด็กๆ จะได้เอากลับไปบอกคุณพ่อคุณแม่ที่บ้านหรือคนในชุมชน ทุกคนได้กระดาษคนละแผ่นแล้วใช่ไหม เริ่มเขียนได้

ครูพูดว่า : เราจะตั้งชื่อรายการสิ่งของพวกนี้ว่าอะไรดี? (ให้เด็กลองเสนอชื่อดู จากนั้นเลือกมาสักหนึ่งชื่อ แล้วเขียนไว้บนกระดาษ เช่น ชุดเตรียมพร้อมเมื่อเกิดแผ่นดินไหว, ชุดเตรียมภัยแผ่นดินไหว, ชุดป้องกันภัยฉุกเฉิน ฯลฯ) ถ้าเวลาไม่พอ ให้ครูตั้งชื่อเองแล้วให้เด็กลอกใส่กระดาษตาม

ครูพูดว่า : ให้เด็กลอกชื่อและรายการสิ่งของจำเป็นพวกนี้ไว้บนกระดาษของเด็กๆ ถ้าเสร็จแล้ว (บอกเด็กว่าควรเก็บกระดาษไว้ให้ดี และเก็บดินสอไว้ที่เดิม) ให้เด็กเอากะดาษนี้กลับไปบ้านไปบอกคุณพ่อคุณแม่ที่บ้านหรือคนในชุมชนนะ

การสรุปทเรียน:

ขอให้เด็กๆ ช่วยกันเล่าเรื่องโนอาห์ตอนน้ำท่วมโลกที่อยู่ในพระธรรมปฐมกาล ขณะที่เด็กๆ ช่วยกันเล่าเรื่องทบทวนเรื่องของโนอาห์ด้วยการอ่าน ปฐมกาล 12-17

พระเจ้าตรัสว่า “นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราตั้งไว้ระหว่างเรากับพวกเจ้า และสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้า ในทุกชั่วอายุตลอดไปเป็นนิตย์ 13 เราได้ตั้งรุ้งของเราไว้ที่เมฆและมันจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับแผ่นดินโลก 14 และต่อมาเมื่อเราให้มีเมฆเหนือแผ่นดินโลก จะเห็นรุ้งที่เมฆนั้น 15 และเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งมีระหว่างเรากับพวกเจ้าและสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงแห่งบรรดาเนื้อหนัง และน้ำจะไม่มาท่วมทำลายบรรดาเนื้อหนังอีกต่อไป 16 จะมีรุ้งที่เมฆและเราจะมองดูมันเพื่อเราจะระลึกถึงพันธสัญญานิรันดร์ ระหว่างพระเจ้ากับสิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตแห่งบรรดาเนื้อหนังที่อยู่บนแผ่นดินโลก” 17 และพระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า “นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราได้ตั้งไว้ระหว่างเรากับบรรดาเนื้อหนังบนแผ่นดินโลก”

ครูถามว่า : หลังจากน้ำท่วมโลกครั้งใหญ่ครั้งนั้น พระเจ้าได้สร้างอะไรไว้บนท้องฟ้าเพื่อเตือนใจให้โนอาห์ได้ระลึกถึงความหวังโยที่พระองค์ที่มีต่อเราและพงศ์พันธุ์ของเราเสมอมา? (ตอบ: พระองค์ทรงสร้างรุ้งกินน้ำไว้บนท้องฟ้า)

ครูพูดว่า : ถึงแม้เราไม่เห็นรุ้งกินน้ำทุกครั้งที่เกิดน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ แต่พระคัมภีร์บทนี้ก็เตือนให้เราระลึกถึงพระสัญญาของพระเจ้าที่ห่วงใยทุกสิ่งมีชีวิตในโลก ถึงแม้จะมีอุปสรรคที่ยากลำบากเกิดขึ้นบ้างหลังจากน้ำท่วม แต่พระเจาก็ทรงสถิตอยู่กับเราในทุกย่างก้าว พระองค์ทรงรักและทะนุถนอมเรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ถ้าโครงการอยู่ในพื้นที่ที่สามารถเกิดสึนามิ ให้สอนบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับสึนามิด้วย

ครูถามว่า: “เรารู้แล้วว่าแผ่นดินไหวอันตราย แล้วสึนามิละ?”

- เด็กบางคนอาจไม่รู้คำตอบนี้ ดังนั้นครูอาจต้องอธิบายเพิ่ม
- เมื่อเกิดแผ่นดินไหวใต้ท้องทะเล/มหาสมุทร เปลือกโลกใต้ท้องทะเลก็จะเคลื่อนที่และทำให้เกิดคลื่นยักษ์ หรือสึนามิ เมื่อคลื่นสึนามิซัดเข้าฝั่งก็จะทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลันที่รุนแรงมาก

ครูถามว่า: เราจะรู้ได้ยังไงว่าเมื่อไหร่ที่จะเกิดสึนามิ?

(คำตอบ: เราอาจไม่สามารถรู้ได้แน่ชัด แต่ถ้าเกิดเรารู้สึกว่ามีแผ่นดินไหวนานกว่า 20 วินาที และเรากำลังอยู่ใกล้ชายฝั่งทะเล ก็ให้ระมัดระวังตัวจากสึนามิไว้)

1. สิ่งแรกที่เราควรทำคือ เมื่อแผ่นดินกำลังไหวให้ป้องกันตัวเองจากแผ่นดินไหวก่อน ด้วยการ หมอบ ป้อง เกาะ และอธิษฐาน
2. เมื่อแผ่นดินไหวหยุด ให้รีบรวบรวมคนในบ้านและอพยพออกจากพื้นที่ให้เร็วที่สุด ทั้งสิ่งของทุกอย่างไว้ก่อนเพราะสึนามิอาจจะเกิดขึ้นในอีกไม่กี่นาที ดังนั้นควรหนีออกจากชายฝั่งและขึ้นที่สูงให้เร็วที่สุด
3. ระมัดระวังและหลีกเลี่ยงเสาไฟฟ้าที่ล้ม อาคารสูง และสะพาน

สถานที่ปลอดภัยที่ไหนที่เราควรหนีไปถ้าเกิดสึนามิขึ้น? ให้เด็กตอบ

(คำตอบก็คือ สถานที่ที่สูงและห่างจากชายฝั่งที่สุด)

ถ้ามีเวลาเหลือให้พาเด็กๆเดินดูตามสถานที่เหล่านั้น

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

การประเมินผลผู้เรียน:

ปฐมกาลบทที่ 6

น้ำท่วมโลก

- ¹ ต่อมาเมื่อมนุษย์เริ่มทวีมากขึ้นบนพื้นแผ่นดินโลก และพวกเขาให้กำเนิดบุตรสาวหลายคน
- ² บุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าเห็นว่าบุตรสาวทั้งหลายของมนุษย์สวยงาม และพวกเขารับเธอทั้งหลายไว้เป็นภรรยาตามชอบใจของพวกเขา
- ³ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “วิญญาณของเราจะไม่วิงวอนกับมนุษย์ตลอดไป เพราะเขาเป็นแต่เนื้อหนัง อายุของเขาจะเพียงแค่อายุยี่สิบปี”
- ⁴ ในคราวนั้นมีพวกมนุษย์ยกขึ้นบนแผ่นดินโลก แล้วภายหลังเมื่อบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าสมรสกับบุตรสาวทั้งหลายของมนุษย์ และเธอทั้งหลายคลอดบุตรให้แก่พวกเขา บุตรเหล่านั้นเป็นคนมีอำนาจมาก ตั้งแต่สมัยโบราณเป็นคนที่ชั่วร้าย
- ⁵ และพระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วของมนุษย์มีมากบนแผ่นดินโลก และเจตนาทุกอย่างแห่งความคิดทั้งหลายในใจของเขาล้วนแต่ชั่วร้ายอย่างเดียว เสมอไป
- ⁶ พระเยโฮวาห์ทรงโสมนัสที่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์บนแผ่นดินโลก และกระทำให้พระองค์ทรงเศร้าโศกภายในพระทัยของพระองค์
- ⁷ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราจะทำลายมนุษย์ที่เราได้สร้างมาจากพื้นแผ่นดินโลก ทั้งมนุษย์และสัตว์และสัตว์เลื้อยคลานและนกในอากาศ เพราะว่าเราเสียใจที่เราได้สร้างพวกเขา”
- ⁸ แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
- ⁹ ต่อไปนี้คือพงศ์พันธุ์ของโนอาห์ โนอาห์เป็นคนชอบธรรมและดีรอบคอบในสมัยของท่าน และโนอาห์ดำเนินกับพระเจ้า
- ¹⁰ โนอาห์ให้กำเนิดบุตรชายสามคน ชื่อ 셈 ฮาม และยาเฟท
- ¹¹ ดังนั้นมนุษย์โลกจึงชั่วช้าต่อพระพักตร์พระเจ้า และแผ่นดินโลกก็เต็มไปด้วยความอามืด
- ¹² พระเจ้าทอดพระเนตรบนแผ่นดินโลก และดูเถิด แผ่นดินโลกก็ชั่วช้า เพราะว่าบรรดาเนื้อหนังได้กระทำการชั่วช้าบนแผ่นดินโลก
- ¹³ พระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า “ต่อหน้าเราบรรดาเนื้อหนังก็มาถึงวาระสุดท้ายแล้ว เพราะว่าแผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความอามืดเพราะพวกเขา และดูเถิด เราจะทำลายพวกเขาพร้อมกับแผ่นดินโลก
- ¹⁴ เจ้าจงเตือนว่าด้วยไม้สนโกเฟอร์ เจ้าจงทำเป็นห้องๆ ในนาวา และยาทั้งข้างในข้างนอกด้วยชัน
- ¹⁵ เจ้าจงเตือนว่าตามนี้ นาวายาวสามร้อยศอก กว้างห้าสิบศอก และสูงสามสิบศอก
- ¹⁶ เจ้าจงทำช่องในนาวา และให้อยู่ข้างบนขนาดศอกหนึ่ง และเจ้าจงตั้งประตูที่ด้านข้างนาวา เจ้าจงทำเป็นชั้นล่าง ชั้นที่สองและชั้นที่สาม
- ¹⁷ ดูเถิด เราเองเป็นผู้กระทำให้น้ำท่วมบนแผ่นดินโลก เพื่อทำลายบรรดาเนื้อหนังใต้ฟ้าที่มีลมปราณแห่งชีวิต และทุกสิ่งบนแผ่นดินโลกจะตายสิ้น
- ¹⁸ แต่เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า และเจ้าจงเข้าอยู่ในนาวา ทั้งเจ้า บุตรชาย ภรรยาและบุตรสะใภ้ของเจ้าพร้อมกับเจ้า
- ¹⁹ เจ้าจงนำสัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตทั้งตัวผู้และตัวเมียทุกชนิดอย่างละคู่เข้าไปในนาวาเพื่อรักษาชีวิต
- ²⁰ นกตามชนิดของมัน และสัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน สัตว์เลื้อยคลานตามชนิดของมัน อย่างละคู่จะมาหาเจ้าเพื่อรักษาชีวิตไว้
- ²¹ เจ้าจงหาอาหารทุกอย่างที่กินได้ และสะสมไว้สำหรับเจ้า และมันจะเป็นอาหารสำหรับเจ้าและสัตว์ทั้งปวง”

ปฐมกาลบทที่ 7

น้ำท่วมโลก

- ¹ และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่โนอาห์ว่า “เจ้าและครอบครัวทั้งหมดจงเข้าไปในนาวา เพราะว่าเราเห็นว่า เจ้าชอบธรรมต่อหน้าเราในชั่วอายุนี้
- ² เจ้าจงเอาสัตว์ทั้งปวงที่สะอาดทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละเจ็ดคู่ และสัตว์ทั้งปวงที่ไม่สะอาดทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละคู่
- ³ นกในอากาศทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละเจ็ดคู่ด้วย เพื่อรักษาชีวิตไว้ให้สืบเชื้อสายบนพื้นแผ่นดินโลก
- ⁴ เพราะว่าอีกเจ็ดวันเราจะบันดาลให้ฝนตกบนแผ่นดินโลกสี่สิบวันสี่สิบคืน และสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่เราสร้างมานั้นเราจะทำลายเสียจากพื้นแผ่นดินโลก”
- ⁵ โนอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ท่าน
- ⁶ เมื่อน้ำท่วมบนแผ่นดินโลกโนอาห์มีอายุได้หกร้อยปี
- ⁷ โนอาห์ทั้งบุตรชาย ภรรยาและบุตรสะใภ้ทั้งหลายจึงเข้าไปในนาวาเพราะเหตุน้ำท่วม
- ⁸ สัตว์ทั้งปวงที่สะอาดและสัตว์ทั้งปวงที่ไม่สะอาดและฝูงนกและบรรดาสัตว์ที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินโลก
- ⁹ ได้เข้าไปหาโนอาห์ในนาวาเป็นคู่ๆทั้งตัวผู้และตัวเมีย ตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้แก่โนอาห์
- ¹⁰ ต่อมาอีกเจ็ดวันน้ำก็ท่วมบนแผ่นดินโลก
- ¹¹ เมื่อโนอาห์มีชีวิตอยู่ได้หกร้อยปี ในเดือนที่สอง วันที่สิบเจ็ดของเดือนนั้น ในวันเดียวกันนั่นเอง น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ใต้ลึกลงใต้บาดาลก็พลุ่งขึ้นมา และช่องฟ้าก็เปิดออก
- ¹² ฝนตกบนแผ่นดินโลกสี่สิบวันสี่สิบคืน
- ¹³ ในวันเดียวกันนั่นเองโนอาห์และบุตรชายของโนอาห์ คือเซม ฮาม และยาเฟท ภรรยาของโนอาห์ และบุตรสะใภ้ทั้งสามได้เข้าไปในนาวา
- ¹⁴ เขาเหล่านั้นและสัตว์ป่าทั้งปวงตามชนิดของมัน และสัตว์ใช้งานทั้งปวงตามชนิดของมัน และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน และนกทั้งปวงตามชนิดของมัน คือบรรดานกทุกชนิดที่มีลักษณะแตกต่างกัน
- ¹⁵ สัตว์ทั้งปวงที่มีลมปราณแห่งชีวิตได้เข้าไปหาโนอาห์ในนาวาเป็นคู่ๆ
- ¹⁶ สัตว์ทั้งปวงที่เข้าไปนั้นได้เข้าไปทั้งตัวผู้และตัวเมียตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาแก่ท่าน และพระเยโฮวาห์ทรงปิดประตูให้ท่าน
- ¹⁷ น้ำได้ท่วมแผ่นดินโลกสี่สิบวัน และน้ำก็ทวีมากขึ้นและหนุนนาวาให้สูงเหนือแผ่นดินโลก
- ¹⁸ น้ำไหลเชี่ยวและทวีมากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก และนาวาลอยบนผิวน้ำ
- ¹⁹ น้ำไหลเชี่ยวทวีมากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก และน้ำก็ท่วมภูเขาสูงทุกแห่งทั่วได้ฟ้า
- ²⁰ น้ำไหลเชี่ยวท่วมเหนือภูเขาสิบห้าศอก
- ²¹ บรรดาเนื้อหนังที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก ทั้งนก สัตว์ใช้งาน สัตว์ป่า และสัตว์เลื้อยคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก และมนุษย์ทั้งปวงก็ตายสิ้น
- ²² มนุษย์ทั้งปวงผู้ซึ่งมีลมปราณแห่งชีวิตเข้าออกทางจมูก สิ่งสารพัดที่อยู่บนบกตายสิ้น
- ²³ สิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่บนพื้นแผ่นดินโลกถูกทำลาย ทั้งมนุษย์ สัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลาน และนกในอากาศ และทุกสิ่งถูกทำลายจากแผ่นดินโลก เหลืออยู่แต่โนอาห์และทุกสิ่งที่อยู่กับท่านในนาวา
- ²⁴ น้ำไหลเชี่ยวบนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวัน

ปฐมการบทที่ 8

เมื่อน้ำลด

- ¹ พระเจ้าทรงระลึกถึงโนอาห์กับสิ่งมีชีวิตทั้งหมด และสัตว์ใช้งานทั้งปวงที่อยู่กับโนอาห์ในเรือ จึงทรงทำให้ลมพัดผ่านมาเหนือแผ่นดิน น้ำก็ลดลง
  - ² น้ำพุของน้ำบาดาลและช่องฟ้าทั้งหลายก็ปิด ผ่นจากฟ้าก็หยุด
  - ³ น้ำก็ลดลงจากแผ่นดินเรื่อยๆ เมื่อล่วงไป 150 วันแล้ว น้ำก็ลดระดับลง
  - ⁴ ณ วันที่สิบเจ็ดของเดือนที่เจ็ด เรือก็ค้างอยู่บนเทือกเขาอารารัต
  - ⁵ น้ำนั้นลดระดับลงเรื่อยๆ จนถึงเดือนที่สิบ ในวันที่หนึ่งเดือนที่สิบ ก็เห็นบรรดายอดภูเขา
  - ⁶ เมื่อครบ 40 วันแล้ว โนอาห์ก็เปิดหน้าต่างที่ทำไว้ในเรือ
  - ⁷ ปล่อยกไปตัวหนึ่ง กาก็บินไปและบินกลับมา จนน้ำลดแห้งจากแผ่นดิน
  - ⁸ โนอาห์ก็ปล่อนนกพิราบตัวหนึ่ง เพื่อดูว่าน้ำลดลงไปจากแผ่นดินแล้วหรือยัง
  - ⁹ แต่นกพิราบนั้นไม่พบที่ที่จะเกาะได้ จึงบินกลับมาหาโนอาห์ที่เรือเพราะน้ำยังท่วมแผ่นดินอยู่ โนอาห์จึงยื่นมือออกไปจับนกพิราบนั้นมาหาทานนำเข้าไปในเรือ
  - ¹⁰ โนอาห์เฝ้าคอยอยู่อีกเจ็ดวัน จึงปล่อนนกพิราบไปจากเรืออีก
  - ¹¹ เมื่อเวลาเย็นนกพิราบก็กลับมาหาโนอาห์ และคาบใบมะกอกเขียวสดมาด้วย โนอาห์จึงรู้ว่าน้ำลดจากแผ่นดินแล้ว
  - ¹² โนอาห์เฝ้าคอยอยู่อีกเจ็ดวันหลังจากนั้นจึงปล่อนนกพิราบไป นกนั้นไม่กลับมาหาโนอาห์อีกเลย
  - ¹³ เมื่อถึงวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง ปีที่หกร้อยเอ็ด น้ำก็แห้งจากแผ่นดิน โนอาห์เปิดหลังคาของเรือ และมองเห็นว่าพื้นดินแห้ง
  - ¹⁴ เมื่อถึงวันที่สิบเจ็ดเดือนที่สองแผ่นดินก็แห้งแล้ว
  - ¹⁵ พระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า
  - ¹⁶ “เจ้าจงออกไปจากเรือ ทั้งภรรยาของเจ้า บุตรชายของเจ้าและบุตรสะใภ้ของเจ้าด้วย
  - ¹⁷ จงพาสัตว์ทุกชนิดที่อยู่กับเจ้า ที่มีเลือดเนื้อ คือนก สัตว์ใช้งาน และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหมดที่คลานบนดินให้ออกไป เพื่อจะได้แพร่พันธุ์ทวีขึ้นมากมายบนแผ่นดิน”
  - ¹⁸ โนอาห์ก็ออกไปพร้อมกับบุตร ภรรยา และบุตรสะใภ้
  - ¹⁹ สัตว์ทุกชนิดและสัตว์เลื้อยคลานทั้งหมด กับนกและสัตว์ที่เคลื่อนไหวไปมาบนแผ่นดินทั้งหมดก็ออกไปจากเรือตามพันธุ์ของมัน
- พระสัญญาของพระเจ้าต่อโนอาห์
- ²⁰ โนอาห์สร้างแท่นบูชาแด่พระยาห์เวห์และเลือกเอาสัตว์ใช้งานที่สะอาด และนกที่สะอาดมาเผาบูชาถวายที่แท่นนั้น
  - ²¹ พระยาห์เวห์ทรงได้กลิ่นที่พอพระทัยแล้ว ทรงดำริในพระทัยว่า “เราจะไม่สาปแผ่นดินอีกต่อไป แม้ว่ามนุษย์ไม่ดี เพราะเค้าความคิดในใจของมนุษย์ล้นแต่ร้ายมาตั้งแต่เด็ก เราจะไม่ทำลายสิ่งมีชีวิตทั้งปวงอีกดังที่เราได้ทำแล้วนั้น
  - ²² ตราบที่โลกยังมีอยู่ จะมีฤดูหว่านกับฤดูเกี่ยว มีเย็นกับร้อน มีฤดูร้อนกับฤดูหนาว มีวันและคืนตลอดไป”

ปฐมกาล 9

พันธสัญญาของพระเจ้าต่อโนอาห์

- ¹ พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่อนோอาห์และบุตรชายทั้งหลายของท่าน และตรัสแก่พวกเขาว่า “จงมีลูกดก และทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน
- ² สัตว์ป่าทั้งปวงบนแผ่นดินโลก บรรดานกในอากาศ สิ่งทั้งปวงที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก และบรรดาปลาในทะเล จะเกรงกลัวพวกเจ้าและหวาดกลัวต่อพวกเจ้า พวกมันจะถูกมอบอยู่ในมือพวกเจ้า
- ³ สิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตเคลื่อนไหวไปมาจะเป็นอาหารของพวกเจ้า เช่นเดียวกับพืชผักเขียวสด เรายกทุกสิ่งให้แก่พวกเจ้า
- ⁴ แต่เนื้อกับชีวิตของมัน คือเลือดของมัน พวกเจ้าอย่ากินเลย
- ⁵ โลหิตเจ้าที่เป็นชีวิตของเจ้าเราจะเรียกเอาแน่นอน เราจะไม่เรียกเอาจากชีวิตของสัตว์ป่าทั้งปวงและจากมือมนุษย์ เราจะเรียกเอาชีวิตมนุษย์จากมือพี่น้องของตนทุกคน
- ⁶ ผู้ใดทำให้โลหิตของมนุษย์ไหล ผู้อื่นจะทำให้ผู้นั้นโลหิตไหล เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์
- ⁷ เจ้าจงมีลูกดกทวีมากขึ้นอุดมบริบูรณ์ในแผ่นดินโลกและทวีมากขึ้นในนั้น”
- ⁸ พระเจ้าจึงตรัสแก่อนோอาห์และบุตรชายทั้งหลายที่อยู่กับท่านว่า
- ⁹ “ดูเถิด เราตั้งพันธสัญญาของเรากับพวกเจ้าและกับเชื้อสายของเจ้าสืบไป
- ¹⁰ และกับสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้า ทั้งนก สัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกที่อยู่กับเจ้า สัตว์ทั้งปวงที่ออกจากรานา รวมทั้งบรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลก
- ¹¹ เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับพวกเจ้าว่า จะไม่มีการทำลายบรรดาเนื้อหนังโดยน้ำท่วมอีก จะไม่มีน้ำมาท่วมทำลายโลกอีกต่อไป”
- ¹² พระเจ้าตรัสว่า “นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราตั้งไว้ระหว่างเรากับพวกเจ้า และสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้า ในทุกชั่วอายุตลอดไปเป็นนิตย์
- ¹³ เราได้ตั้งรุ้งของเราไว้ที่เมฆและมันจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับแผ่นดินโลก
- ¹⁴ และต่อมาเมื่อเราให้มีเมฆเหนือแผ่นดินโลก จะเห็นรุ้งที่เมฆนั้น
- ¹⁵ และเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งมีระหว่างเรากับพวกเจ้าและสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงแห่งบรรดาเนื้อหนัง และน้ำจะไม่มาท่วมทำลายบรรดาเนื้อหนังอีกต่อไป
- ¹⁶ จะมีรุ้งที่เมฆและเราจะมองดูมันเพื่อเราจะระลึกถึงพันธสัญญานี้ระหว่างพระเจ้ากับสิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตแห่งบรรดาเนื้อหนังที่อยู่บนแผ่นดินโลก”
- ¹⁷ และพระเจ้าตรัสแก่อนோอาห์ว่า “นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราได้ตั้งไว้ระหว่างเรากับบรรดาเนื้อหนังบนแผ่นดินโลก”